

Pentru ce se întărită neamurile și pentru
ce cugetă popoarele lucruri deșarte?

Împărații pământului se răscoală și domnitorii se sfătuiesc împreună
împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând:
„Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!”

Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei.

Apoi, în mânia Lui, le vorbește și-i îngrozește cu urgia Sa, zicând:
„Totuși Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, Muntele Meu cel sfânt.”

„Eu voi vesti hotărârea Lui – zice Unsul.

Domnul Mi-a zis: ‘Tu ești Fiul Meu!

Astăzi Te-am născut. Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire
și marginile pământului în stăpânire!

Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar’.”

Acum dar, împărați, purtați-vă cu înțelepciune!

Luată învățătură, judecătorii pământului!

Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă, tremurând.

Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie și să nu pieriți pe calea voastră,
căci mânia Lui este gata să se aprindă!

Ferice de toți câți se încred în El!

Psalmul 2